

[Anker Lau.]

har en mindretalsregering, der kan væltes ved et indbyrdes puslespil mellem oppositionspartierne. Jeg er enig i nogle udtalelser, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fremsatte for nogen tid siden om denne sag. Det ville være lykkeligt for vort folkestyres renommé, om man fandt frem til en tilstand, hvorunder en regering kunne hvile på et flertal under en eller anden form. Regeringen ville da få det fulde ansvar for sine handlinger, og oppositionens linie ville også blive så klar, at det stod tydeligere for befolkningen, hvad det er, vi kæmper for. Jeg har aldrig kunnet forstå den dybere visdom i at fremkalde valg uden at have en fælles politik, der kan danne grundlag for en anden regering efter valget. Det er i virkeligheden noget temmeligt deprimerende ved denne rigsdags arbejde, at en række partier, der jo er enige om de helt store, de enkle principper, ikke har mod til at finde frem til en form for samarbejde, der kan bære en regering i fremtiden. Der har i dag fra ikke mindre end to sider lydt opfordring til et sådant samarbejde, fra det konservative parti og fra de radikale. Jeg tror nu, det er en forkert måde at gøre det på. Man kan ikke på forhånd sige: de og de partier skal arbejde sammen. Man må først se at blive enig om, hvad man skal arbejde sammen om, og jeg ville anse det for en lykke, om nogle af de ærede medlemmer, som forstår dette samarbejdes betydning, ville forsøge på at skabe en politik, som man kunne samles om, så kunne det til den tid vise sig, hvem der ville være med til den. Det er ingenlunde sikkert, at et ensidigt samarbejde med de konservative ville være en lykke for den samlede opposition, måske lige så lidt som et ensidigt samarbejde til anden side; men et samarbejde under en eller anden form, så bredt som muligt, er det, vi skal stile efter, hvis der skal blive noget nyt og sundt over dansk politik i den kommende tid. Det tror jeg ikke der kan være tvivl om.

Det er da mit håb til fremtiden, at der vil blive taget initiativ til at finde frem ad denne vej.

Formanden: Jeg skal her foreløbig udsætte forhandlingerne om dagsordenens punkt 1.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 129 af 15. marts 1939 om be-

værtning og gæstgiveri samt om handel med stærke drikke.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1829).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Herved tillader jeg mig for det høje ting at forelægge forslag til lov om ændring i lov nr. 129 af 15. marts 1939 om beværtning og gæstgiveri samt om handel med stærke drikke.

Efter beværterloven må der ikke anvendes kvindeligt serveringspersonale under 18 år i beværtninger og gæstgiverier med ret til udskænkning af stærke drikke. Der er dog gjort den undtagelse, at bestemmelsen ikke omfatter værtens hjemmевærende børn og børnebørn. Repræsentanter for kvindeorganisationer har under hensyn til det rimelige i, at kvinder under 18 år kan blive oplært i tjenerfaget, henstillet, at bestemmelsen tages op til revision.

Det stillede forslag, som vil muliggøre en lærlingeuddannelse i tjenerfaget for kvinder under 18 år i de omhandlede virksomheder, tager ikke sigte på generelt at bryde det hidtidige princip. Det er alene tanken at åbne adgang for en lærlingeuddannelse, og det må i hvert enkelt tilfælde nøje undersøges, om det nu også kan anses for forsvarligt at anbringe en ung kvinde som lærling på det omhandlede lærested. Politiet, som efter forslaget skal træffe afgørelse heraf, vil sikkert i de givne tilfælde ikke have vanskelighed ved at tage stilling til, om et lærested er egnet eller uegnet.

Jeg tillader mig med disse få bemærkninger at anbefale forslaget, som er vedtaget i det andet høje ting, til velvillig behandling her i tinget.

Holger Larsen: På mit partis vegne skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag, som giver mulighed for, at unge kvinder kan optages som lærlinge i tjenerfaget. Jeg forstår ikke rigtig de betænkeligheder, som er kommet til udtryk i bilaget til landstingsbetænkningen, hvori Danmarks kristelige Ædruelighedsforbund taler om, at det er ganske ukristeligt at indføre den ændring, som den højtærede handelsminister nu foreslår. Jeg forstår ikke, at man lægger det op i så højt et plan. Her er kun tale om at give mulighed for, at også unge kvinder kan uddannes i et hæderligt fag. Der er ikke tale om, at det bliver ølknepper, der kommer til at uddanne unge kvinder, idet forholdet falder ind under